

Они да се дадатъ когѣ юначкомѣ,
 Марсѣ стреличникѣ, на кой неситомѣ.
 Защото людете що се раждатъ тамо,
 На редъ сѣ юнацы отъ мѣстото сѣмо.
 На кой кога идатъ тѣлѣмѣцы вѣатъ,
 Отъ пѣсни и сосъ и грѣ дѣшманѣте трѣатъ.
 Марсѣ имъ невидимо и тайно помага,
 Дѣрзость и мъжество, на сѣрдце полага.
 Они течѣтъ на кой каквѣто на свѣдѣа,
 Но то придовѣха се отъ свише дѣрка.
 Вишкото имъ дѣло на лѣвско прилѣча,
 За то направѣха въ нишо да различа,
 Но да покажѣва царскѣо имъ печѣтъ,
 Левъ съ корона вѣнчанъ и тѣча какъ крилатъ.
 Той вѣчно да гѣва Болгарската сѣла,
 Левски и мъжески вразѣте си бѣла.
 Тѣбѣ Бѣже слава и прѣмѣли твоѣй,
 Болгарѣа дава отъ совѣсти своѣй.
 Защо си прославилъ старѣте и чѣда,
 На нѣво и землѣ сѣкѣй да ги глѣда.
 На сѣте Главѣне зарождѣниѣто,
 Отъ Россѣа висѣи и множенѣиѣто.
 Они се прострѣха по сѣчка Европа,
 Въ слѣдъзъ многѣ години свѣтскаго потѣпа.
 Старѣто си имѣ не го изгѣвѣха,
 Но въплѣкъ сосъ нѣго собственикъ добѣха,